



ЧОРНОБИЛЬ – НАША БІЛЬ

Коли, перегортуючи календар потрапляєш на дату 26 квітня, стає дуже сумно, боєм відгукується серце. Саме в цей день 1986 року, а точніше на самому його початку вибухнув реактор на четвертому енергоблоці Чорнобильської атомної електростанції. Відтоді почалося нове літочислення “до” та “після” трагедії. Вона показала людству в усьому світі, як бережно треба ставитися навіть до того, що створено з мирною метою, задля блага планети Земля.

Внаслідок знищувальної сили радіації тільки в Україні радіоактивно забрудненими стали більш, ніж 54000 км², а це майже 9 відсотків всієї території держави. З метою захисту від підступного атома довелося евакуювати 92 тисячі людей. Загалом від Чорнобильської трагедії постраждали три з половиною мільйони чоловік, з них більше мільйона – діти.

Обставини в яких опинилась Україна, Чорнобильська земля, були надзвичайними: ніхто й ніколи не мав досвіду роботи в настільки екстремальних, непередбачуваних умовах. У битву з радіаційною стихією вступили всі, хто відчував відповідальність за долю рідної землі, яку спіткало велике горе, за долю всієї планети.

Різні люди – різні долі. Всі різними шляхами потрапляли до зони відчуження виконувати обов'язки ліквідатора. Здебільшого, приборкувати радіаційне лихо йшли не за власним бажанням, але не було серед них таких, хто ховався за спину товаришів. Усі вони однаково мужньо несли свій хрест ліквідатора наслідків аварії на Чорнобильській атомній електростанції. Свою частку в подоланні наслідків аварії на ЧАЕС внесли ліквідатори Первомайщини. Всього з району та міста на ліквідацію наслідків аварії на ЧАЕС у зону відчуження направлено 157 чоловік за фахом з підприємств, райвійськкоматом було призвано на спеціальні збори 349 воїнів запасу. Первомайщина зробила все можливе, що потребував час та обставини.



~~РДА Чорнобиль - наша бiль~~